

‘Novel’ Reality Calling and Telepathy in Nicholas Royle’s *Quilt*

Arleen Ionescu

University of Ploiești (UPG)
E-mail: anionescu@upg-ploiesti.ro

Abstract

In *The Uncanny* Nicholas Royle defined Freud’s *Unheimlichkeit* and the experience of an “unreal reality” as “another thinking of beginning”. But if we are to take him at his word, “the beginning is already haunted” and we may wish to interpret his debut novel *Quilt* as spectrally haunted by the critic’s earlier theory. The essay, which is structured telephonically, since it refers both to Royle’s view of literature as telepathy (i.e. another form of ‘tele-’) and the beginning of the novel, reads *Quilt* from its “Afterward”, to unveil two main ghosts haunting Royle’s novel: that of Jacques Derrida and that of James Joyce. *Quilt* revisits his critical works in order to construct an alternative literary reality, in an experiment in which “spectrality cohabits with writing” (“Clipping”) and which Royle’s “Afterward” to the novel called for in the name of “reality literature”. As part of the author’s uncanny strategies of defamiliarization, which ultimately inform the question “what is the responsibility of ‘novel’ literature in today’s world and its sense of the urgency of the ‘real?’”, is an attempt to “strive for English to appear [...] as a foreign language”. I will therefore also endeavour to show how Royle “makes trouble in and with language” as a disorienting move to plunge the reader into a spectral, virtual, telepathic world – instanced by the narrator-protagonist’s increasing obsession with building an aquarium for the stingrays, whose bony spines are as serrated as Royle’s razor-sharp novelistic techniques.

Keywords: *telepathy, spectre, Quilt, Nicholas Royle, Jacques Derrida, James Joyce*

Apel la ‘noua’ realitate a romanului și telepatie în *Quilt* [Macat] al lui Nicholas Royle

În *The Uncanny* [Stranietatea], Nicholas Royle a definit conceptul lui Freud de *Unheimlichkeit* (stranietatea) și experiența unei „realități ireale” ca „altă formă de a gândi începutul”. Dar dacă ne propunem să îl credem, „începutul este întotdeauna bântuit” și suntem nevoiți să interpretăm romanul său de debut *Quilt* [Macat] ca bântuit de spectrul criticului Nicholas Royle din scrierile de dinaintea romanului. Eseul, care are o structură telefonică, deoarece se referă atât la viziunea lui Royle asupra literaturii ca telepatie (o altă formă de ‘tele-’) și la începutul romanului, analizează *Quilt* dinspre final spre început, pornind de la “Afterward” [Postfață], cu scopul de a dezvălui cele două stafii care bântuie proza lui Royle, cea a lui Jacques Derrida și cea a lui

James Joyce. *Quilt* revizitează opera critică a scriitorului pentru a construi o realitate literară alternativă, într-un experiment prin care „spectralitatea coabitează cu scrierea” (“Clipping” [Tăietură]) și pe care Postfața lui Royle a chemat-o în numele „realității literatură”. Ca parte a strategiilor stranii ale autorului de a produce defamiliarizarea, care în cele din urmă răspund la întrebarea „care este responsabilitatea ‘noii’ literaturi din zilele noastre și care este sensul său de urgență a ‘realului’?”, am remarcat o încercare de a „forța limba engleză să apară [...] ca limbă străină”. Din acest punct de vedere, eseul demonstrează cum Royle „provoacă probleme în și prin limbă”, dezorientând cititorul și forțându-l să comunice cu lumea spectrelor, a virtualului, a telepatiei așa cum o arată obsesia protagonistului-narator de a construi un acvariu pentru pisicile sale de mare, ale căror șire ale spinării, pline de oase subțiri, sunt la fel de fine și flexibile precum tehnicile narative ale romancierului.